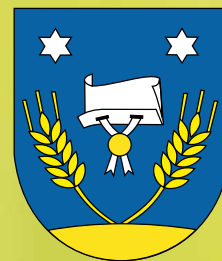

NAŠE ŽITAVANY

3/2019

JOZEF PAŽITNÝ:
„PRÍRODA MI UČAROVALA UŽ V DETSTVE!“

VÁŽENÍ OBČANIA,

leto je nenávratne za nami. Prišla jeseň a s ňou radosť, ale aj starosť. Záhradkári zbierajú plody svojej celoročnej práce. Školáci a škôlkári nastúpili po prázdninách do svojich škôl medzi svojich, ale aj nových kamarátov. Dovoľte mi, aby som Vás pozvala k čítaniu obecných novín, v ktorých si zaspomíname aj na leto a s ním spojené aktivity, ktoré sa udiali v našej obci.

V júli a v auguste sa už tradične stretávame na Posedení pri hudbe a na súťaži vo varení gulášu. Ani tento rok sme tradíciu neporušili. Rada by som Vás pozvala aj na ďalšie kultúrne akcie, ktoré pre Vás pripravuje obec s kultúrnou komisiou. V pozvánkach si každý vyberie,

čo je jeho srdcu blízke. Či už to bude slávnostná besiedka pri príležitosti október – mesiac úcty k starším, stretnutie s Mikulášom, ktorý zavíta do našej obce.

Nechám na Vás to, ako sa rozhodnete. Prajem Vám príjemné čítanie a pohodovú a pestrofarebnú jeseň.

V závere sa ešte chcem poďakovať všetkým občanom, ktorým záleží na vzhľade našej obce, dobrých vzťahoch, zdravom životnom prostredí a príkladnom zvelaďovaní svojho i spoločného obecného majetku. Chcela by som Vás však aj požiadať o zlepšenie prístupu k aktuálnym problémom.

starostka obce
Mgr. E. Grzybová

ODPADY SÚ NAŠOU VIZITKOU

Opäť sme sa rozhodli venovať dôležitej téme odpadového hospodárstva. Týka sa totiž každého z nás a nie všetci k tejto problematike pristupujú zodpovedne. Denne vyprodukuje svoju činnosťou množstvo odpadu, ktorý môžeme v tom lepšom prípade vyseparovať na jednotlivé zložky, v tom horšom prípade skončia v komunálnom zmesovom odpade a v najhoršom pohodené kdesi v priekope alebo spálené v kotli, či záhrade. Sebecké konanie jednotlivcov pritom odčerpáva významné finančné prostriedky z rozpočtu obce, zaťažuje životné prostredie a navyšuje poplatky za odvoz smetí pre všetkých občanov bez rozdielu.

Je to len na nás ako sa zachováme.

Určite sa všetci zhodneme, že najlepšou cestou je neprodukovat odpad vôbec. Ak už vytvoríme odpad, najlepšou cestou na jeho zbavenie sa je vytriediť ho na jednotlivé zložky a umiestniť ho do **vriec (plasty, kovy, tetrapaky)** alebo **zberných nádob** na to určených (**papier, sklo, textil**).

Použitie oleje môžete bezplatne priniest do dvora obecného úradu, kde sa nachádzajú zberné nádoby.

Elektroodpad môžete doniesť na obecný úrad.

Obec 2 x ročne organizuje **zber veľkokapacitného odpadu**.

Stavebného odpadu je stavebník povinný sa zbaviť legálnym spôsobom, a to odviezť ho na skládku.

Pozor na spaľovanie záhradného odpadu!

Jesenné obdobie so sebou prináša viaceré prípady vypalovania trávy a zeleného odpadu zo záhrad. Ministerstvo životného prostredia však upozorňuje, že vypalovanie trávnatých porastov a spaľovanie odpadu z lístia, trávy a konárov je nielen nebezpečné, ale aj nezákonné. Podľa zákona o odpadoch hrozí za takéto konanie **pokuta pre občanov až do výšky 1 500 eur**, pre právnické osoby od 4 000 do 350 000 eur. Zákonný spôsob, ako sa zbaviť suchého biologicky rozložiteľného odpadu zo záhrad, je kompostovanie.

Kompostéry si môžete vyzdvihnúť bezplatne na obecnom úrade počas úradných hodínach.

Vývozy odpadov na zvyšok roka

Plasty: 31.10.2019, 28.11.2019, 27.12.2019

OcÚ

ZAČIATOK CHOVATEĽSKÝCH VÝSTAV

S veľkým elánom, týždeň dopredu, začali pripravovať chovatelia 1. výstavu holubov, králikov, hydiny a exotov.

Bolo potrebné vyrobiť klietky, podstavce, krmidlá, vykosiť dvor, zabezpečiť plagáty, výzdobu. Výstava sa uskutočnila na dvore materskej školy v Žitavonoch, počas hodových dní 10. – 13. septembra 1965.

Organizácia bola zastrešená Československým zväzom chovateľov drobného hospodárskeho zvieratstva, ktorá má dnes názov Slovenský zväz chovateľov.

Ako popisuje obecná kronika, výstava mala veľký úspech, prezrelo si ju viac ako 1000 návštevníkov, vrátane žiakov základnej školy. O výstavu sa postaralo 27 chovateľov zo Žitavian aj z okolia.

Pre zaujímavosť: zo Žitavian na výstave vystavovali chovatelia: Borkovič František, Chren Alojz, Chrenová Júlia, Chren Mikuláš, Chren Pavel, Jenis Lukáč, Kordoš Karol, Mravík Matej, Rischánek Ondrej, Polakovičová Anna, Šurda Mikuláš a Wolf Karol.

Chovatelia vo svojej peknej aktivite pokračovali až vznikla tradícia hodových výstav, ktoré prekročili 40-ku. V súčasnosti je základná organizácia Slovenského zväzu chovateľov v Žitavanech v úbohom stave. Zaniká. Je to škoda, lebo organizácia má slušné vybavenie klietkového materiálu na výstavu a takisto areál. Dnes deti doslova pištia za živými zvieratkami, v technickom svete je úplne chýbajúci kontakt so živým tvorom. Páni chovatelia, neskúste to znovu?

Jaroslav Dubec

RODÁCI V I. SVETOVEJ VOJNE

Tieto riadky venujem pozostalým, ako spomienku na otcov, dedov, strýkov, ktorí boli vytrhnutí zo svojej rodiny a pre cudzie nezmyselné záujmy sa domov už nikdy nevrátili.

Počas vojny bolo mobilizovaných 400 tisíc Slovákov. Z nich sa 70 tisíc domov nevrátilo. Celý vojenský konflikt si vyžiadal životy viac ako 10 miliónov ľudí. V dôsledku hladu a slabej hygieny vznikla tesne po vojne epidémia chrípky - pandémie (španielska chrípka), ktorá vo svete skosila 80 – 100 miliónov ľudských životov.

Na začiatku vojny boli Slováci mobilizovaní ako súčasť Rakúsko-Uhorskej monarchie do troch plukov:

- 1) 72. peší pluk s veliteľstvom v Bratislave
- 2) 71. peší pluk s veliteľstvom v Trenčíne
- 3) 67. pluk z Prešova (neskôr veliteľstvo Košice)

Slovenské jednotky, vzhľadom na blízkosť Slovenska k ruským hraniciam, boli vysielané hlavne k bojiskám na Haliči (Haličská župa bola pre orientáciu v oblasti trojuholníka slovensko-poľsko-ukrajinského okrajového územia, bez stáleho župného sídla).

Boje začali 23. augusta 1914. Slovenské zbory postupovali smerom na Lublin, ďalšie zbory smerom na Cholmeč (pri Užhorode).

Boje prebiehali so striedavými úspechmi a neskôr sa front presunul na slovenské územie. Priamymi bojmi boli zasiahnuté okresy Bardejov, Svidník, Medzilaborce, Stropkov, Humenné a Snina. Len obrovské straty a vysoká nasadenosť vojsk spôsobili, že ruská ofenzíva v novembri 1914 neprenikla oveľa hlbšie na územie Rakúsko-Uhorskej monarchie.

Ruské cárske vojská i napriek tomu prenikli cez Dukliansky priesmyk až do Bardejova, na Šariš a Zemplín. Boje pokračovali začiatkom roka 1915. Ruská armáda sa napokon vyčerpaná stiahla do Haliča. Straty na oboch stranách boli vysoké. V roku 1916 stratili ruské vojská 800 tisíc mužov. Stovky cintorínov na severe Slovenska, z druhej strany hraníc v Poľsku a na Ukrajine sú nemým žalobcom tohto nezmyselného masakru. Slovenské pluky boli na jeseň 1916 prevelené na začínajúci rumunský front a ruský front pomaly z vnútorných problémov vyhasol (revolúcia).

To však bol len začiatok útrap veľkej časti vojakov na ruskom fronte a na východe vôbec. Počas bojov a rôznych vojenských manévrov sa tisíce vojakov a dôstojníkov rakúsko-uhorskej armády dostali do ruského zajatia.

Na jeseň, v roku 1917 došlo v Rusku k revolúcii. Túto situáciu a diery na fronte využilo množstvo vojakov rakúsko-uhorskej armády a prešli na druhú stranu frontu. Niektorí sa zapojili do revolúcie na jednej či druhej strane, ale väčšina využila možnosť vstúpiť do formujúcich sa légií, ktoré začínali organizovať nástupnícké štáty a ich vedenie v zahraničí. (Štefánik). Takýmto spôsobom sa v Rusku za frontom vytvorili česko-slovenské légie, ktoré v konečnom dôsledku obsahovali až 62 tisíc vojakov. Ich základom bol Československý armádny zbor.

Počas vojny a po nej sa rôznymi zmluvami a výmenami podarilo väčšinu zajatcov vymeniť, prípadne prepustiť. Tí mali dovtedy pridelené poľnohospodárske práce na Ukrajine a v Rusku, prípadne pracovali na obnove vojnou zničeného hospodárstva.

Legionárske čs. jednotky operovali na konci vojny a aj po jej skončení hlboko v tyle, pričom strážili Transsibírsku magistrálu. Počítalo sa s tým, že po skončení vojny dôjde k intervencii vojsk Dohody na zlikvidovanie komunistickej revolúcie a čs. légie mali v tejto veci zohrať vážnu úlohu blokovaním Transsibírskych magistrály. K intervencii však nedošlo a čs. légie zostali izolované v hĺbke Ruskej Sibíri. Podpísaním Brest-litovského mieru sa cesta domov (marec 1918) uzavrela. Bolševická vláda začala odsun komplikovať. Sovietske vedenie začalo čs. vojsko napádať (Čeljabinský incident – máj 1918) a uväznili čs. politikov zdržujúcich sa v Moskve.

Légie sa rozhodli, že si vynúti návrat domov opačnou stranou, a to cez Sibír. V priebehu leta obsadili obrovské územie pozdĺž Transsibírskych magistrály od Povolžia až po Jakutsk a dobyli veľké mestá na Sibíri.

Cesta a osudy vojakov domov po Transsibírskych magistrálach sú samostatnou a krvavou kapitolou československých vojakov. Pravdou však je, že loďami z Vladivostoku sa transportmi v priebehu rokov 1919 až 1921 vrátilo 56 tisíc vojakov a 11 tisíc civilistov. (cez USA, prípadne Hongkong.)

Z prvej svetovej vojny sa do rodných Kňazíc a Opatoviec nevrátili – padli na fronte alebo skončili v zajatí títo občania:

Jozef Borkovič (Ignácov)	1896 – 1915	Matej Valach	1881 – 1914
Štefan Kováč	1877 – 1916?	Jozef Pánik (Imrov)	1893 – 1915
Libor Chren	1891 – 1914	Klement Pánik	1884 – 1914
Ludvik Borkovič	1877 – 1914	Ernest Pánik	1881 – 1914
Karol Bařala	1888 – 1915	Michal Chren	1881 – 1914
Šándor Jenis	1876 – 1915	Kriřtof Chren	1880 – 1915
Lukáč Kováč	1888 – 1916	Michal Gálik	1878 – 1915
Ján Kajan	1881 – 1916	Gedeon Škula	1881 – 1915
Kajtán Mářik	1896 – 1916	Ondrej Tonka	1881 – 1915 (16?)
Jozef Chren	1884 – 1914		

O navrátiťvších sa vojakoch, ktorí zomreli v dôsledku svojich zranení, či choroby z vojny, ťial' záznam nie je. Zostali vdovy, siroty, trápenia. Jazvy po otcoch sa nezrástli nikdy.

Čeř ich pamiatke!

Jaroslav Dubec

Motto:

„Chceli sme ťit', vidieť deti rást!
Obrobiť polia,
To nařa vťla.
Nie za hlúpoř iných kdesi zomierať!“

POĎAKOVANIE ZA SPOMIENKU NA UĎEKA BELKA

Aj prostredníctvom novín, chcem poĎakovať Jarovi Dubcovi za zrealizovanú myřlienuku pripomenutia si osobnosti Ťitavian, nářho uĎeka Belka, Benedikta Mravíka.

S úctou spomínajúca rodina a rodáci.

Peter Chren

MAĎ DOBRÝ POCIT...

Mať dobrý pocit je niečo na nezaplatenie. Prečo to spomínam? V sobotu dňa 17.8. 2019 sa konal 13. ročník súťaťe vo varení gulášu s názvom Ťitaviansky kotlík. Nevieam či slovo súťaž je to najsprávnejšie, nakoľko sa nikto s nikým nepredbiehal v boji o víťazstvo. A to je na tom asi to najlepšie. Ale nie, je niečo eřte lepšie. A to je dobrý pocit, ťe obec ako tak oťila. Dúfam, ťe nie len na oko. Aspoň na tých pár hodín som mal pocit, dobrý pocit, ťe sme obec, pre ktorú sa oplatí niečo robiť. Ťe sme ľudia, ktorí námahu iných ocenia. Aj to nedelňné ráno kedy treba prísť areál poupratovať ma milo prekvapila skutočnosť, ťe areál bol na tak „velkú“ akciu čistučky. Mal som skutočne dobrý pocit, ťe ak si vieme „rozhádzať“ potom si vieme aj poupratovať. To som eřte netuřil, ťe dobrým pocitom nie je na víkend 17- 18.8.2019 koniec. Dobrý pocit z naších futbalistov, ich výkonu (aj napriek remíze), ich ochote sa pobiť o výsledok s hráčmi, ktorí stáli na strane nářho súpera z Branču a berú nekresťanské peniaze za amatérsky futbal (o sume pomlčím, lebo bude po dobrom pocite...) a v neposlednom rade divácka návřteva, ktorú sme zaznamenali ma necháva pre ďalšie obdobie v klude a s dobrým pocitom, ťe robiť spoločné veci sa oplatí. Ak by som sa aj mýlil a celé by sa to malo hneď „pokaziť“, som nesmierne rád za 2 dni dobrého pocitu, ktorý som mal z tejto obce. VĎAKA.

Peter Chren

ŠKOLSKÝ ROK ZAKLOPAL NA DVERE

Bezstarostné dni prázdnin a pohody plné hier, zážitkov s rodičmi preřli do spomienok. Je tu september - začiatok školského roka. Otvorila sa brána aj v našej materskej škole. Vo dverách sa objavili známe i nové tváre, niektoré deti s úsmevom iné trochu nesmelé so slzičkou na kraji. Ale taký býva začiatok.

V školskom roku 2019 /2020 máme 2 triedy detí vo veku 3 – 6 rokov. Momentálne máme plnú kapacitu, v priebehu školského roka eřte prídu zapísané deti po dosiahnutí troch rokov.

Čo nás čaká v školskom roku? No predsa plno zábavy, hier a pohybu. V septembri sa oboznámime s okolím MŠ,

pripomenieme si Deň mlieka vhodnou aktivitou pre deti, zasúťažime si, naučime sa triediť odpad a budeme sa učiť prírodu nielen spoznávať ale i chrániť v Deň stromov. V oktťbri pripravíme program pre starých rodičov, zhotovíme si výstavu ovocia a zeleniny, pripomenieme si Deň jablka, v novembri sateříme na oslavu Dňa MŠ , stretnutie s hasičmi, sezónne aktivity a vychádzky. V decembri privítame Mikuláša, budeme piecť medovníčky, vianočné oblátky, pripravíme si posedenie pri vianočnom stromčeku a mnoho iných aktivít.

Veríme, ťe dobrou spoluprácou s rodičmi, pripravíme deťom pekné zážitky a spomienky na MŠ. riaditeľka MŠ

A JE TU ... NOVÝ ŠKOLSKÝ ROK 2019/2020!

Veríme, že každý z nás s úsmevom vykročil tou správnou nohou za novými zážitkami, skúsenosťami a vedomosťami. Základnú školu J. V. Šimka v Žitavanech bude v tomto šk. roku navštevovať **161** žiakov, z toho bude **75 dievčat a 86 chlapcov**. Pod vedením p. učiteľky Mgr. M. Gajdošovej bude nový svet veľkej školy spoznávať a objavovať **17 prváčikov**.

DRŽÍME IM PALCE !!!

Ďakujeme za milé a povzbudzujúce slová p. riaditeľke Paed. Dr. G. Ďuriačovej, p. zástupkyňi Mgr. J. Koziakovej a p. starostke obce Mgr. E. Grzybovej.

Želáme si, aby naša škola bola aj v tomto školskom roku úspešnou výchovno - vzdelávacou inštitúciou s dušou a otvoreným srdcom.

Prajeme vám milí žiaci zdravý, úspešný, pohodový a tvorivý školský rok!

Mgr. Gabika Turčanová

ZBER PAPIERA

KEDY?

od 30.09. (pondelok) – do 11.10. (piatok) 2019

spolu: 2 týždne

Je potrebné nosiť zviazaný zvlášť kartón a zvlášť novinový papier. Prosíme Vás, aby ste kartón nosili až počas 2. týždňa zberu.

Papier bude preberať p. školník Štefan CHREN v čase: od 7,30 hod. – do 15,00 hod. (po - pi)

a po telefonickom dohovore aj individuálne

HODY V ŽITAVANOCH

Neodmysliteľnou súčasťou hodového víkendu je už tradičná hodová slávnosť spojená so sviatkom Narodenia Panny Márie, ktorému je náš chrám zasvätený. Tento rok bol slávnostným kazateľom výpomocný duchovný z Veľkého Lapáša Mgr. Jozef Gajdoš. Veľká vďaka patrí nielen jemu, že prijal toto pozvanie, ale aj nášmu p. farárovi Mgr. Stanislavovi Caránekovi. Svätú omšu spestrila dychová hudba, zbor Jána Pavla I., folklórny súbor Požitavan a množstvo krojovaných ľudí (od detí až po tú najstaršiu generáciu). Po svätej omši sme sa všetci stretli pri pohári dobrého vína a dychovej hudbe.

Lucia Gajdošová

HODOVÉ POPOLUDNIE

Kultúrna komisia pri OcÚ, p. starostka E. Grzybová pozvali dňa 7. septembra do Žitavian dychovú hudbu Prievdzanku. Počas tohto hodového popoludnia ocenili s predsedom ŠK P. Chrenom tých, čo zviditeľňujú našu dedinu. Športová hala ožila hudbou, spevom, tancom a vtipným slovom. Na záver si Prievdzanka a organizátori vyslúžili veľký potlesk.

Anna Valková

BLAHOŽELÁME!

Dňa 26. júna sa dožila krásneho veku 90 rokov Alojzia Poldiová. Úprimne jej prajeme hlavne pevné zdravie a ešte roky prežité v kruhu najbližších. OcÚ

BLAHOŽELANIA ČLENOM MS SČK

*Tým najkrajším pozdravom, čo na srdci máme,
k jubilantom pranie posielame.
Od jesene až kým uplynie posledný deň v roku,
želáme Vám veľa zdravia, šťastné slzy v oku.
Vo Vašom srdci nech zanechajú veľa krásnych spomienok,
Ktoré potešia Vám dušu a v očiach zažnú plamienok.*

29. 9. Júlia Šabová 75r.

29.10. Oľga Kožiaková 75r.

30.10. Anna Samková 80r.

22.12. Terézia Gajdošová 85r.

Výbor MS SČK Žitavany

SPOMIENKA NA DLHOROČNÝCH ČLENOV

Vďačnosť je jedným z darov, ktorý Vám môžeme prejavíť, keď si na Vás spomenieme a pôjdeme na hrob sviečku zapáliť.

S úctou spomíname na
Ignáca Kováča
(zom. 22.6. 2019
vo veku 69r.)

a Milana Barabáša
(zom. 18.7. 2019
vo veku 81r.)

Pozývame všetkých darcov a prvodarcov
na Spoločný odber krvi
do KSZ v Žitavanych

dňa 14. októbra o 8:00hod.

preds. MS SČK H. Herdová

VÁŽENÍ ŠPORTOVÍ PRIATELIA!

Jedno príslovie hovorí, „všetko má svoj začiatok, ale aj koniec“.

V spojitosti so ŠK „ISKRA“ ŽITAVANY sa jedna etapa ukončila a druhá uzrela svetlo sveta.

Ukončila sa etapa udržania a konsolidácie mužstva od sezóny 2016, kedy sa novým trénerom „A“ mužstva stal Juraj Pindeš. Štatistiky, ktoré mužstvo pod jeho vedením dosahovalo, nemôžem nazvať inak ako FANTASTICKÉ. Pre niekoho možno príliš silné slovo, no ten kto je v denno-dennom kontakte s futbalom, funkcionármi, hráčmi a trénermi z iných mužstiev, mi dá za pravdu. Je to to najmenej ako sa dá bezodplatná práca trénera, či už tréningový proces, príprava na zápasy a samotné vystupovanie na verejnosti ohodnotiť. Aj touto cestou ĎAKUJEM za obetavú prácu Jurajovi Pindešovi.

Už počas sezóny sme zažívali smutné, ale aj radostné chvíle. Niekoľko mesiacov sme bojovali s otázkou, nielen ako ďalej, ale či vôbec klub bude pokračovať v aktivite. Situácia vo futbale, hlavne v amatérskom je veľmi zložitá. Záujem, vlastne v mnohých prípadoch nezáujem o šport ako taký je veľký. Museli sme nájsť najlepšie riešenie pre zachovanie ISKRY, aby areál, ktorý tu máme slúžil futbalistom aj naďalej. Veľkú aktivitu sme vyvinuli a oslovili sme funkcionárov a starostu obce Machulince, aby naše obce vytvorili na Moravecku nevídaný a možno aj v rámci SFZ málo vídaný projekt spojenia a udržania dvoch futbalových obcí pri futbalovom živote. Táto naša myšlienka sa nestretla s pochopením, nakoľko videnie situácie, ktorá je zložitá a čím ďalej, tým viac bude zložitejšia, zostala iba na strane Žitavian. No bohužiaľ, výsledok poznáme. Machulince zmizli z futbalovej mapy, a to hlavne svojou vinou. Tešiť sa, že Žitavany prežili, by bolo krátkozraké, nakoľko tento scenár visí ako Damoklov meč, nad každým amatérskym klubom široko ďaleko.

Zmeny, ktoré museli prísť a verím že budú pozitívne sme odštartovali posunom na trénerských postoch. Trénerom dorastu, bol doteraz Janko Šroner, ktorý urobil FANTASTICKÚ prácu pri chlapcoch. Nominovaný bol však za trénera výberu OBFZ U19 do Poľska. To odráža jeho veľkú aktivitu, záujem a odhodlanie pracovať v prospech futbalu, nielen futbalu obecnému. Rozhod-

nutím Janka Šronera, už nepokračovať pri mužstve dorastu sa mu automaticky otvorili dvere do kabíny „A“ mužstva kde prebral trénerskú taktovku po Jurajovi Pindešovi. Som presvedčený o tom, že nový vietor ktorý so sebou priniesol, bude prospešný celej „ISKRE“. Po odchode Janka Šronera k mužom, nastúpil na uvoľnené miesto trénera dorastu náš hráč Tomáš Paulovič. Tomáš má všetky predpoklady, aby s chlapcami vytvoril fungujúci kolektív s úspechmi na ihrisku. Obom trénerom držím palce.

Okrem zmien na trénerských postoch došlo aj k zmenám v hráčskom kádri. Odišli títo hráči: Jožko Debnár do ViOnu Volkovce, Mirko Géci do ŠK Nevidzany, Filip Ivanička do Tesárskych Mlynian. Po dlhých rokoch odišiel do Kozároviec /na hostovanie do 30.6.2020/, doteraz najlepší strelec ISKRY, Daniel Drienovský. Za jeho prístup a reprezentáciu klubu, ktorá bola príkladná mu ĎAKUJEM a prajem na novom pôsobisku veľa úspechov. Mnohí si určite povedali...no kto dá teraz za ISKRU gól? Veď jeho štatistiky boli plné gólov. No ako sa hovorí: „Kráľ je mŕtvy, nech žije kráľ“... a kto by mal byť tým novým kráľom/strelcom??? Z môjho pohľadu má na to najväčšie predpoklady Lukáš „SUAREZ“ Borčin. Chlapčisko, ktorý v posledných troch zápasoch nastrielal 10 gólov. Spolu s jeho bratom Patrikom majú „bojovú“ úlohu, a to potiahnuť Žitavany k tým najlepším umiestneniam. No nesmie to byť iba o dvoch hráčoch. Všetci svorne musia ťahať za jeden koniec povrazu. Mladučké mužstvo, ktoré sa podarilo sformovať (v novinách označované ako U24) je z pohľadu budúcnosti veľkým príslubom. Návrat domácich futbalistov, rodákov, je niečo veľmi pozitívne. Ak som pár riadkov skôr spomenul bratov Borčinovcov, nesmiem zabudnúť na jedného z najlepších hráčov akého som kedy videl. Je to Adrián Pánik. Domáci odchovanec, bývalý reprezentant mládežníckych kategóriách. Hráč neskutočnej kvality, ktorý musí preukázať svoju futbalovú „genialitu“ a byť ťahúnom pre ISKRU. Držme im, ale aj celému kolektívu futbalistov ŠK „ISKRA“ ŽITAVANY palce. A teraz tak trochu z iného súdka. Tí, ktorí navštevujete športový areál vidíte, že je veľmi potrebné, na dnešnú dobu až nevyhnutné, investovať a skrásliť tribúnu, areál a celkovú infraštruktúru klubu, až po zastrešenie betónovej platne pred bufetom. Dnes, t.j. 15.7.2019 (keď píšem príspevok) na OZ poinformujem o „výzve SFZ“ na predkladanie žiadostí o finančný príspevok zo zdrojov SFZ. Verím, že naša žiadosť bude úspešná a výška príspevku, ktorý by nám mohol byť priklepnutý bude pozitívnym signálom pre všetkých, ktorí areál ŠK navštevujú. Akákoľvek výška príspevku „z iných ako obecných peňazí“ je veľmi pozitívna. Máme veľkú šancu zrekonštruovať tribúnu, sedačky, sociálne zariadenia (WC pod tribúnou), zastrešenie bufetového priestoru. Myslím, že sa nám to podarí a s veľkým optimizmom by som si prial slávnostné otvorenie na hody roku 2020. Nič iné nám nezostáva, len si povedať, tak nám pán Boh pomáhaj!

Vážení športoví priatelia, prajem si, aby celoročná snaha, ktorá je vyvíjaná či už zo strany hráčov, trénerov, vedenia klubu, alebo aj Vás fanúšikov bola odmenená dobrým pocitom z úspešných zápasov a verím, že sa Žitavany budú môcť čoskoro pochváliť zrekonštruovaným športovým areálom.

predseda ŠK ISKRA Žitavany Peter Chren

JOZEF PAŽITNÝ: „PRÍRODA MI UČAROVALA UŽ V DETSTVE!“

Hmyz a drobné živočíchy boli objektom jeho pozorovaní už na základnej škole. Záujem o všetko, čo sa v prírode deje, ho priviedlo k štúdiu aplikovanej ekológie na Technickej univerzite vo Zvolene. Vrodený umelecký talent ho viedol k tomu, aby tie krásy prírody, ktoré okolo seba vidí, zachytil na obrázku. Najskôr kreslenom, neskôr fotografikom. Talentovaní ľudia sú súčasťou našej obce. Priamym dôkazom je aj Jozef Pažitný.

Ako ste sa dostali k foteniu a koľko sa už venujete tejto záľube?

Už na základnej škole som mal svoj prvý fotoaparát. Ani neviem ako sa volal, ale všetko sa nastavovalo manuálne a fotil som na čiernobiely film. Fotky sme robili doma s otcom a veľmi sa mi páčilo, keď sa naša kúpeľňa na 3 dni premenila na temnú komoru a po namočení bieleho fotopapiera do vývojky sa na ňom zázračne objavil obraz. Viac som sa však fotografii začal venovať až s príchodom digitálnych fotoaparátov a bude to už asi 15 rokov.

Spomínate si na svoje prvé fotografie? Aké boli začiatky?

Ťažké. Začínal som fotiť ešte na film, nebola možnosť okamžitej kontroly záberu po odfovení ako je to dnes pri fovení na digitál. A bolo to drahé. Ale naučilo ma to viac o fotke premýšľať ešte pred stlačením spúšte. Príchod digitálnej techniky mi umožnil naplno sa vrátiť ku svojej starej záľube, ktorou je hmyz a iné malé živočíchy. Fotografovanie týchto drobných tvorov je technicky náročnejšie a vzniká pri ňom veľa nepodarených záberov, takže fotografovať tento žáner za éry filmových fotoaparátov bolo pre mňa prakticky nedostupné. Nikdy som neabsolvoval žiaden workshop (ani som nevedel, že také niečo existuje), učil som sa z internetu,

kníh a na vlastných chybách. Na moje úplne prvé fotky si presne nespomínam, ale myslím, že to boli nejaké krajinky.

Čo najčastejšie fotíte?

Najradšej fotím prírodu, presnejšie sa špecializujem na makrofotografiu, čo je vlastne fotenie malých vecí a detailov. Najradšej fotím hmyz a drobné živočíchy, v poslednom období veľmi drobné, často nie väčšie ako 1 milimeter. Je to fascinujúci mikrosvet, ktorý voľným okom nie sme schopní vidieť. V zime, keď je veľa snehu alebo mrzne, čo v poslednej dobe nebýva často, sa mením na krajinkára. Oko citlivé na detail sa však u mňa nezaprie a v zime fotím aj rôzne drobné kryštáliky ľadu a zmrznuté kvapky vody.

Získali ste za Vašu tvorbu aj nejaké ocenenie?

V tejto oblasti nie som veľmi súťaživý typ. Pravidelne však posiadam fotky do postupovej súťaže AMFO (amatérska fotografia), kde sú moje fotografie veľmi často oceňované, čo ma celkom teší. Taktiež boli moje fotografie ocenené aj na zahraničných fotosúťažiach v Nemecku a na Ukrajine. Výsledky v týchto súťažiach mi dávajú určitú spätnú väzbu, že to, čo robím, robím dobre. No vždy je priestor sa zlepšovať.

Aké sú Vaše ciele do budúcnosti, čo sa týka fotenia?

Momentálne veľké ciele a vízie do budúcnosti nemám, fotografovanie beriem ako hobby. Nechám sa prekvapiť, čo budúcnosť prinesie. Ale mám v pláne založiť si internetovú stránku s mojimi fotografiami, aby sa takto mohli dostať bližšie k širšej verejnosti, aby ľudia vedeli aké zaujímavé tvory okolo nás žijú, aj keď si ich prítomnosť často neuvedomujeme.

Čo by ste odporučili tým, čo sa chcú začať venovať foteniu ako Vy?

Začať a vydržať. Cesta k dobrým fotografiám je beh na dlhé trate. Tak ako hrať na gitare sa asi nenaučím za hodinu, tak ani kúpou drahého a funkciami nadupaného fotoaparátu sa zo mňa nestane zo dňa na deň dobrý fotograf. Technika je len nástroj, fotku robí fotograf. Chce to čas, stále sa učiť a hlavne fotiť, fotiť, fotiť. A nenechať sa odradiť neúspechmi, pretože chyby nás posúvajú vpred.

Lucia Gajdošová

FOTO: Jozef Pažitný

Máte aj profesionálne skúsenosti? (fotenie na zákazku, výstavy...)

Nie som profesionál (nezarábam si tým), iba zaniatený amatér. S makrofotografiou sa u nás ani užiť nedá. Takto mi to aj vyhovuje, fotím si čo chcem a kedy chcem a nie to, čo by chcel zákazník. Fotil som však aj nejaké kultúrne akcie, nezáväzne pár svadieb v rodine, a to samozrejme za vatikánsku menu. Robil som tiež workshop a prednášku na tému „Ako fotiť makro“. Čo sa týka výstav, tak spolu s členmi fotoklubu FoTOP Topolčianky (ktorého som členom od roku 2014) každoročne vystavujeme naše diela, a to 1. májový týždeň v Topolčiankach, no vystavovali sme tiež na Ukrajine a v Čechách. Prvú samostatnú autorskú výstavu (a verím, že nie poslednú) som mal tento rok v N-Centre v Nitre počas celého apríla, ktorá sa potom presunula do KOS v Nitre.

